

ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΦΩΤΟΛΙΒΟΥΣ 2020

17 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1973

«Στην Ελλάδα δεν έλειψαν οι ήρωες. Ήρωες, μάρτυρες, και άγιοι αφθονούν τόσο πολύ ώστε το συναξάρι της ιστορίας να συναγωνίζεται αυτό της θρησκείας» έγραψε ο Γιάννης Τσαρούχης.

Το Πολυτεχνείο είναι το πιο πρόσφατο φωτεινό μνημείο της σύγχρονης ελληνικής ιστορίας, μιας ιστορίας που είναι γραμμένη με τους αγώνες του λαού μας για ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ και ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ.

Η εκδήλωσή μας αυτή αποτελεί ένα φόρο τιμής για κείνους τους ήρωες, τους επώνυμους και ανώνυμους αγωνιστές που πήραν μέρος στο μεγάλο κίνημα και διεκδίκησαν μία δημοκρατική πολιτεία.

Γυρίζουμε λοιπόν στο Απρίλη του 1967. Η πολιτική κατάσταση στην Ελλάδα είναι ταραγμένη. Πρωταγωνιστές της πολιτικής σκηνής: ο Βασιλιάς Κωνσταντίνος και η κεντροαριστερή παράταξη του Γεωργίου Παπανδρέου. Ένα μήνα πριν από τις εκλογές στις 21 Απριλίου δέχονται το χτύπημα της Χούντας με επικεφαλής τον Γεώργιο Παπαδόπουλο, Στυλιανό Πατακό και Νικόλαο Μακαρέζο κατώτεροι αξιωματικοί που εμφανίζονται ως σωτήρες του έθνους.

Μέσα σε μία νύχτα επιβάλλεται στην Ελλάδα στρατιωτικός νόμος.

Ακολουθούν τρομοκρατικές συλλήψεις και διώξεις, η φίμωση της ελεύθερης έκφρασης των πολιτών. Εφημερίδες κλείνουν δημοσιογράφοι και εκδότες εκβιάζονται, επιβάλλεται αυστηρότατη λογοκρισία. Απαγορεύονται οι συγκεντρώσεις πάνω από 5 άτομα. Φυλακές, αθλητικά γήπεδα, αστυνομικά κρατητήρια και φυσικά τα στρατόπεδα της Γυάρου, της Λέρου, του Ωροπού, «φιλοξενούν» με βασανιστήρια, και κάθε μορφής εξευτελιστική μεταχείριση τους αντικαθεστωτικούς πολίτες.

Ωστόσο από τις πρώτες μέρες της δικτατορίας ιδρύονται αντιστασιακές οργανώσεις στο εσωτερικό και στο εξωτερικό

Με στόχο να χτυπήσουν τη Χούντα και να ευαισθητοποιήσουν την κοινή γνώμη για όσα συμβαίνουν στην Ελλάδα.

Το Σεπτέμβρη του '68 διενεργείται δημοψήφισμα για την επικύρωση του δικτατορικού Συντάγματος. Εγκρίνεται με ποσοστό 91,8 %. Αλλά στην κηδεία του Γεωργίου Παπανδρέου – του Γέρου της Δημοκρατίας- διαδηλώνουν υπέρ της δημοκρατίας εκφράζοντας την αγανάκτησή τους για το πλαστό αποτέλεσμα και τη νοθεία του δημοψηφίσματος. Η διαδήλωση αποτελεί την πρώτη σοβαρή μαζική πράξη αντίστασης κατά της Χούντας.

Το Μάη του 1969, λίγες μέρες πριν την ανακήρυξη της 21^{ης} Απριλίου ως εθνικής εορτής, ο ποιητής **Γιώργος Σεφέρης** στρέφεται εναντίον της δικτατορίας με τις δηλώσεις του.

Στα χρόνια που ακολουθούν η Ελλάδα απομονώνεται πολιτικά από τα κράτη του εξωτερικού. Μία σειρά από φιλελεύθερα μέτρα δεν ξεγελούν το λαό που οι αγώνες του δυναμώνουν και παίρνουν μαζικό χαρακτήρα. Απεργίες, στάσεις εργασίας και φυσικά φοιτητικές διαμαρτυρίες, αφού οι δικτάτορες είχαν καταφέρει με τις παρεμβάσεις τους να γυρίσουν την παιδεία αρκετά χρόνια πίσω. Ήδη από το 1967 είχε καθιερωθεί η καθαρεύουσα ως επίσημο γλωσσικό όργανο, ενώ στη διάρκεια της επταετίας 330 λειτουργοί των Πανεπιστημίων, γυμνασίων, δημοτικών σχολείων της χώρας απολύθηκαν λόγω των αντίθετων πεποιθήσεών τους με το καθεστώς.

Στις 6 Φλεβάρη 1973 οι φοιτητές του Πολυτεχνείου κηρύσσουν αποχή από τα μαθήματά τους με αίτημα την κατάργηση των νόμων που καταπατούσαν τις συνδικαλιστικές τους ελευθερίες και επέβαλαν στρατιωτικούς επιτρόπους στα Πανεπιστήμια. Η Χούντα απαντά με το Νόμο 1347 σύμφωνα με τον οποίο

διακόπτεται η αναβολή στράτευσης για όσους φοιτητές δε συμμορφώνονται.

Στις 23 Φλεβάρη του 1973 3.000 φοιτητές καταλαμβάνουν τη Νομική Σχολή της Αθήνας για δύο ημέρες διαδηλώνοντας την αντίθεσή τους. Αυτή η πράξη αντίστασης είχε παλλαϊκό χαρακτήρα, αφού ο κόσμος συμπαραστάθηκε στους φοιτητές κι έτσι η Αστυνομία δε τόλμησε να επέμβει.

Οι εφημερίδες για την κατάληψη της Νομικής

Η κατάληψη της Νομικής συνεχίζεται

Στις 4 Νοέμβρη 1973 οι φοιτητές αρχίζουν συνελεύσεις με αιτήματα: 1^ο τη διενέργεια φοιτητικών εκλογών με δημοκρατικές διαδικασίες μέσα στο Δεκέμβρη και 2^ο την κατάργηση του Νόμου 1347

Έτσι φτάνουμε στην Τετάρτη 14 Νοέμβρη 1973. Οι φοιτητές της Νομικής Σχολής Αθηνών κατεβαίνουν σε διαδήλωση μέχρι το Πολυτεχνείο. Εκεί ενώνονται με τους φοιτητές των άλλων σχολών. Ακούγονται γενικότερα πολιτικά συνθήματα όπως: «Κάτω η Χούντα», «Ψωμί-Παιδεία- Ελευθερία», «Λαέ πεινάς, γιατί τους προσκυνάς;». Ο λαός συγκεντρώνεται έξω από το Πολυτεχνείο αψηφώντας την Αστυνομία. Οι φοιτητές σταματούν τα τρόλεϊ, τα λεωφορεία, τα ταξί και τα ιδιωτικά αυτοκίνητα και γράφουν πάνω αντιδικτατορικά συνθήματα ή μοιράζουν προκηρύξεις.

Συγκροτείται συντονιστική επιτροπή που οργανώνει την κατάληψη του κτιρίου δημιουργώντας εστιατόριο, ιατρείο, ομάδες περιφρούρησης. Νωρίς τα ξημερώματα της Πέμπτης 15 Νοέμβρη αρχίζει να εκπέμπει σε όλη την περιοχή της Αττικής ο ραδιοφωνικός σταθμός του Πολυτεχνείου «σταθμός των ελεύθερων αγωνιζομένων φοιτητών, των ελεύθερων αγωνιζομένων Ελλήνων».

Το Πολυτεχνείο γίνεται η αντιδικτατορική καρδιά της Αθήνας. Από όλα τα σημεία της πόλης κατεβαίνει ο κόσμος, για να φωνάζει συνθήματα, να φέρει φάρμακα, χρήματα, τρόφιμα στους φοιτητές, να τραγουδήσει μαζί τους. Μαθητές

A large black and white photograph showing a massive crowd of people gathered in a public square, likely for a protest or demonstration. In the background, there are classical buildings with columns and a modern city skyline.

[illegible]

Την Παρασκευή 16 η Αστυνομία χρησιμοποιεί αρχικά δακρυγόνα και στη συνέχεια όπλα. Οι φοιτητές κάνουν εκκλήσεις από το σταθμό στον Ερυθρό Σταυρό για φάρμακα και ασθενοφόρα. Η Χούντα πανικοβάλλεται και ζητά ενίσχυση του στρατού. Τα μεσάνυχτα το οικοδομικό τετράγωνο του Πολυτεχνείου έχει αποκλειστεί από τα τανκς και την Αστυνομία. «Αδέρφια μας στρατιώτες δε θα χτυπήσετε» ακούγεται συγκλονιστική η φωνή από το σταθμό.

Στις 2:30 τα ξημερώματα της 17^{ης} αρχίζουν οι διαπραγματεύσεις. Οι φοιτητές ζητούν εγγυήσεις για να εκκενώσουν το κτίριο. Οι όροι τους απορρίπτονται. Στις 3:00 το τανκ πέφτει πάνω στη βαριά σιδερένια πύλη και τη γκρεμίζει.

Οι σπουδαστές προσπαθούν να ξεφύγουν. Κακοποιούνται βάναισα. Μάχες, ξυλοδαρμοί, αδέσποτες σφαίρες σε όλο το κέντρο της Αθήνας. Εκατοντάδες τραυματίες στα νοσοκομεία. Άλλοι στα κρατητήρια. Άγνωστος παραμένει ο αριθμός νεκρών.

Μία εβδομάδα μετά την εξέγερση ο Παπαδόπουλος ανατρέπεται από το πραξικόπημα του Συνταγματάρχη της ΕΣΑ Ιωαννίδη. Η νέα Χούντα επιβάλλει στρατιωτικό πραξικόπημα στην Κύπρο στις 15 Ιουλίου 1974. Τρεις ημέρες αργότερα οι Τούρκοι εισβάλλουν στο νησί. Η τραγωδία της Κύπρου συνεχίζεται ακόμη.

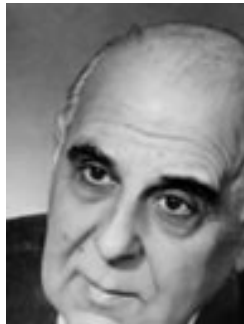
Το μήνυμα του Πολυτεχνείου παραμένει ζωντανό, ανθρώπινο. Τα συνθήματα και τα αιτήματα των παιδιών που εξεγέρθηκαν παραμένουν διαχρονικά.

Μας καλούν να συνεχίσουμε τον αγώνα απέναντι σε κάθε τι που μας καταπιέζει, που μας έχει επιβληθεί στερώνοντας τις συνταγματικές ελευθερίες μας και τα δικαιώματά μας. Τον αγώνα για μία καλύτερη ζωή, για ένα καλύτερο σήμερα κι ένα καλύτερο αύριο που δεν χαρίζονται, αλλά κατακτιούνται.

https://www.greek-language.gr/digitalResources/literature/tools/concordance/browse.html?cnd_id=1&text_id=3081

ΚΓ΄

Λίγο ακόμα

θα ιδούμε τις αμυγδαλιές ν' ανθίζουν

τα μάρμαρα να λάμπουν στον ήλιο

τη θάλασσα να κυματίζει

λίγο ακόμα,

να σηκωθούμε λίγο ψηλότερα.